

POEZEMUIS

OBSCENE FABELS

(Fabulazzo oscena)

Een monologen

door

DARIO FO & FRANCA RAME

Vertaling: Filip Vanluchene

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.
Korte St. Annastraat 19 – 2000 Antwerpen
Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be
Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **POEZEMUIS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **DARIO FO & FRANCA RAME ; vert. Filip Vanluchene** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Copyright: © Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 2 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

INHOUD

1. DE POEZEMUIS

INLEIDING

Dario Fo heeft vanuit een Franse picareske vertelling een verhaal geconstrueerd (*De Poezemuis*), dat oorspronkelijk door Franca Rame zou worden gespeeld. Er bestond bij de boeren tot een jaar of vijftig geleden een traditie, waarbij juist de meest respecteerde vrouwen 's avonds in de stal fabels en sprookjes vertelden en zo, zodra de kinderen naar bed waren, ook obscene verhalen. 'Het obscene was het meest effectieve wapen in de strijd tegen schuldgevoelens, schaamte en angst voor de zonde, waarmee machthebbers ten allen tijde mensen hebben geïnjecteerd om ze te kunnen chanteren'. Ondanks de vaak zeer poëtische tekst meende Franca, op grond van de pittige erotische passages de eer en het applaus aan Dario te moeten laten.

DE POEZEMUIS

Jeanotte Pier was 'n schaapherder, 'n geitenkoeier. In 't vetste groen van de alpenweide leefde hij helemaal alleen tussen zijn schapen en zijn geiten, en hij kon zich niet anders herinneren dan dat dat altijd zo was geweest. In het begin had hij meer dan eens geprobeerd met die schapen en die geiten te babbelen. Maar ja, veel conversatietechniek hebben die beesten niet, hun vocabulaire is tamelijk beperkt en hun begripsvermogen is al niet veel beter, ze zijn gewoon *lomp* en zo is Jeanotte Pier vrij rap tot de constatacie gekomen dat hij het beter kon vergeten. En dat ging vlug.

Op den duur vergat hij in zichzelf te klappen. En nog later was hij zelfs vergeten wat *dát* was: klappen, spreken. Hij werd een zonderling. Hij meed de mensen uit het dal beneden, en zij meden hem als was hij een wolfskind, maar dan in schaapse vacht. Het enige menselijke geluid dat met de regelmaat van een klok tot zijn gehoorgang doordrong, was afkomstig van zijn zuster, zijn meester, de landheer.

Die ouwe bok was ooit razend zot geweest van een jonge schone, een bloem, en toen zij op een keer een vermeende rivaal te diep in de ogen keek, blokkeerde zijn verstand. Hij kromp ineen tot een soort kopvoeter, z'n water brak, hij kreeg het staar, een pneumonie en den bibber, alsof hij z'n leven lang op 'n kakkewalk had gewerkt. Enfin, hij had het zitten. Ge kent dat... jaloers!

En van de ene dag op de andere heeft hij 'n heilige haat gezworen tegen 't vrouwvolk en als het ware een kruistocht ontketend tegen alles wat rokken draagt. Bisschoppen uitgezonderd. En 't slachtoffer van z'n hogere roeping en zijn vrouwonvriendelijke praat was Jeanotte Pier.

Ja, de vrouwen beste jongen,
Oud of jong, arm of rijk
Ze hebben duivels gespleten tongen
Ze zijn allemaal gelijk.
Maar dat is nog niet 't grootst gevaar.
Hun secreet zit goed verdoken.
Niet in 't prachtig golvend haar,
Nee, daar is 't niet weggestoken,
Ook niet in hun beiaardklokken,

Weet ge waar dat het zit?
Onder hun rokken.
Want daar woont hun poezemuis.
Die springt, recht naar uw kruis,
Blaast als een kat,
Bijt als een rat,
Lap, heel uw tabernakel plat.
Twee, drie beten in geen tijd
Uw vogel gaan vliegen,
Uw ballekes kwijt.

Zo joeg die ouwe gierigaard dat onmondig herdersjong de daver op het lijf voor de vrouwen en hun bijtende beesten. Dus elke zeldzame keer als er zo'n schepsel van het zwakke geslacht in zijn omgeving verdwaalde, dook Jeanotte Pier als de weerlicht tussen z'n schapen en z'n geiten, en deed daar het geblaf van z'n honden na, uit pure schrik ter plekke verscheurd te worden door 't vrouwelijk poezengebroed.

En zo bleef hij zich jaar in jaar uit wegsteken, en wist op den duur zelf niet meer wie of wat hij was.

Maar op een dag gebeurt het dan: die ouwe galpisser, die rijke vrekkige vrouwenhater van een landheer komt te sterven, en vlak voor hij zijn laatste wasem uitblaast, pleegt hij z'n laatste wapenfeit in zijn zielige strijd tegen het vrouwelijk schoon. Hij laat zijn notaris komen, en maakt al z'n bezittingen en al z'n macht over aan zijn geitenkoeier, aan dat dutske van 'n Jeanotte Pier, zeker wetend dat zo geen halve sou van z'n fortuin, geen vierkante centimeter van z'n land ooit in de handen van een madam zal vallen.

Zelfs 't vruchtgebruik zullen ze niet genieten.

En hij was rijk... geweest. Rijker dan heel de adelstand op één hoop. En Jeanotte erfde alles; schapen, geiten, koeien, stallingen, landerijen en velden, hele bergen en valleien, een stroom met honderd beken en onmetelijke bossen... allemaal van hem! Van hem alleen!

De volgende dag: grote consternatie in het dal. Drommen moeders dreven hun huwbare dochters voor zich uit de bergen in, op zoek naar de nieuwe rijke. 'n Ware wedloop in gratie en verleidingskunsten. De meisjes opgetut met bloemen in hun haar, bellekes aan hun enkels, met opgeheven rokken en blote benen en

blinkende schouders. Daarachter gillende moeders met waaiende schorten: “Zingen! Lachen, zeg ik! Meer uit de heupen. Allez, allez, allez. Bezieet ze maar, ons schoon dochters, de dotjes, kom kom kom en ze hebben alles mee...” Jazeker! Er waren er zelfs een paar bij die al wat te veel mee hadden. “Kom kom kom, kies maar uit!”

Jeanotte Pier wist niet van wie hij het meest schrik moest hebben. “Die komen hier godverdomme mijn tabernakel platbijten!” En wat deed hij? Juist. “Grr grr grr waf waf!”

Nu woonde er beneden in de vallei nog een heerschappij, die van zijn kant ook bijzonder door het leven stapte. Zijn naam: Paddecrapeau... eerwaarde vader Paddecrapeau. Pastoor in 't dagelijks leven. Jong, godvruchtig, galant en veel praat. Enfin, 'n smeerlap van 't zuiverste soort. En natuurlijk had hij een lief. En dat was nu 't bijzondere: dat meisje, dat kind, was schoon...! Jong...! Een postuur... een bolrond kontje waaruit twee lange benen vertrokken... hoge jukbeenderen... en een stem... Net een alt die wat te veel halfzware toebak had gerookt!

Enfin, ze was de (natte) droom van alle jongemannen uit de streek, en luisterde naar de prachtige naam Melissa.

Nu stapt op zeker dag de moeder van die Melissa naar de eerwaarde vader Paddecrapeau. Ik kan u verzekeren, met dat madammeke viel niet te lachen. Ze ging voor niemand opzij. De moedermaagd had bij haar met al haar zever geen schijn van kans. Ze durfde zelfs God de Vader in hoogsteigen persoon, z'n zaligheid te geven, en den Heilige Geest? Ocharme den Heilige Geest; die zou ze als 't nodig was in een handomdraai de duivenmelk uit zijn kop hebben gewrongen, zelfs zonder een kruisteken te maken. Ze noemden haar niet voor niks 'Barbarie'!

Dus Barbarie, de moeder van Melissa, klopt op de deur bij de pastoor. Paddecrapeau doet open en ze ziet hem recht in z'n ogen en zegt: “Luistert eens hier, eerwaarde vader pappa Paddecrapeauke, zielenverzuiper. Het moet ermee amen en uit zijn dat gij uw vingers en uw stukske beschuit nog in mijn dochters kommeke komt soppen.

Van nu af aan klare wijn, zuivere azijn.

Fluitenverkeer?

Trouwen meneer.

Ik wil dat gij voor Melissa 'n echtgenoot vindt, want ik wil dat zij voortaan waardig door 't leven gaat. Dus 'n vent moet hier komen. Enfin, 'n vent... 'n vent! Voor mijn part is 't 'n stronk zonder armen, met bloemkooloren, en ziet hij met z'n linkeroog in zijn

rechterachterzak zo scheel als 'n dubbeldekker – dat kan mij niet schelen. Al bengelen er twee bulten op zijn schoft, mottenbollen in z'n ogen, al heeft hij geelzucht en roodvonk tegelijk, en loopt hij kreupel langs twee kanten, al is hij gecastreerd met 'n botte lepel, heeft hij geen tanden in zijn muil, mond- en klauwzeer, boebels op z'n tong...”

“Eikes...”

“Niks eikes... luister hier meneer, al loopt hij op z'n tandvlees, benen omhoog zwaaiend met z'n armen om in evenwicht te blijven... vanwege de astma. Ik wil dat ze getrouwd geraakt, dat ze kan leven, dat ze te vreten heeft en dat ze schijven krijgt... En voor de rest is ze van u, kunt gij met mijn dochter doen... wat ge wilt.

Voor de mis, na de mis... Altijd voor 't einde van de mis buitengaan hé. Met klein pastoorkes moet ge bij mij niet aankomen, foufelouren doezeke. Maar... soit, buiten dat alles... mammelukker, wilt gij haar ondersteboven pakken, kontverkeerd, mij gelijk en dan dabben joefel roefdoefdoef embukse, sjauwelendek, dek dek, in kopstand, handstand, in kruisligging, of weet ge wat? Zij op haar rug, en gij erop, buik tegen buik! Zo! Niet goed? Nog beter, gij op 'n touter dáár en Melissa dáár, in grand équard vastgebonden tussen twee bomen, kop naar beneden en gij dan op uw touter zwaaien... dabberdoef... we zijn er bijna... pas oep... galochten uit... Jaaaa! Consecratie!

Luister, ik vind alles goed, maar denk eraan, er moet hier een wettige echtgenoot

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

